

03/03/2025

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: «Να ακολουθήσουμε το εύλαλο παράδειγμα του Οσίου Βησσαρίωνος»

/ [Ιερές Μονές](#)

Λαμπρό Αρχιερατικό Συλλείτουργο τελέσθηκε την Κυριακή της Τυρινής 2 Μαρτίου 2025 στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αγάθωνος επί τη (εκ μεταθέσεως από την αυριανή ημέρα) μνήμη της Ανακομιδής του Ιερού και Αφθάρτου Σκηνώματος του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου.

Στον Πανηγυρικό Όρθρο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων **κ. Τιμόθεος**, ποιμενάρχης της ευλογημένης εκκλησιαστικής επαρχίας, στην οποία διηκόνησε ως ιεροκήρυκας και πνευματικός ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης στους δύσκολους καιρούς της κατοχής πριν την μετάβασή του στην Ιερά Μονή Αγάθωνος.

Ο κ. Τιμόθεος προηγήρχε στην συνέχεια και στο **Αρχιερατικό Συλλείτουργο**, συνιερουργούντος του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών, ενώ του χορού των Ιεροψαλτών, προέστη ο Διευθυντής της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος, Πρωτοψάλτης κ. Ηλίας Καπέλας μετά του Καθηγητού του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» και Πρωτοψάλτη κ. Σεραφείμ Κυρίτση.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεόρασεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος

Τον Θείο Λόγο κήρυξε διδακτικά και μυσταγωγικά ο Σεβασμιώτατος κ. Τιμόθεος, ο οποίος, μεταξύ άλλων, χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Κυριακή της Τυρινής σήμερα και η Χάρis του Θεού μας συνήγαγε προς δοξολογίαν του Θεού και ευχαριστίες για όλα αυτά, τα οποία Εκείνος μας προσφέρει και εμείς καλούμαστε να συμμετάσχουμε σε αυτό το δείπνο της Βασιλείας του Θεού, αλλά και ιδιαίτερα σήμερα στην Ιερά Μονή Αγάθωνος, όπου η τοπική Εκκλησία, αλλά και ολόκληρη η Εκκλησία του Χριστού αγάλλεται και χαίρεται, φαιδρύνεται και λαμπροφορεί, διότι η αγιότητα δεν είναι κάτι ξεχασμένο, διότι η αγιότητα δεν είναι κάτι το οποίον λείπει από τη ζωή της Εκκλησίας και των ανθρώπων. Και έρχεται σήμερα ένας ταπεινός και απλός ιερομόναχος να μας αποκαλύψει τα Μυστήρια της Βασιλείας του Θεού, να μας επιβεβαιώσει, ότι ο Θεός είναι Άγιος και εμείς μετέχουμε σε αυτήν την αγιότητα, εάν μπορούμε να ζούμε κατά Χριστόν και να επιβεβαιώνουμε την παρουσία μας μέσα στην Εκκλησία του Χριστού.

Κυριακή της Τυρινής τα πολύ ωραία ψάλματα από εχθές το βράδυ και σήμερα στην Ακολουθία του Όρθρου και τα ωραία Δοξαστικά μας υπενθυμίζουν κάτι το οποίο είχαμε και το οποίο το χάσαμε. «Ἐκάθισεν Ἀδὰμ ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου καὶ ἔκλαιε πικρῶς, ὅτι ὄφεις καὶ γυνὴ τοῦ Παραδείσου αὐτοῦ αὐτὸν ἔξωσαν». Μια

θλίψη και μια στεναχωρία, που πολλές φορές όλοι μας έχουμε μέσα στην καρδιά μας και δεν μπορούμε να ερμηνεύσουμε την θλίψη και την απελπισία, την οποία φέρουμε μέσα μας, γιατί τα πράγματα δε γίνονται όπως θέλουμε, γιατί δεν αποκαλύπτονται και δεν πραγματοποιούνται μέσα στη ζωή μας, όπως τα σκεπτόμαστε.

Κυριακή της Τυρινής σήμερα και το ευαγγελικό ανάγνωσμα μας διδάσκει τρία πράγματα.

Το πρώτον είναι, πώς θα συγχωρούμε τους άλλους ανθρώπους για να μπορεί και εμάς να μας συγχωρεί ο Θεός και πώς θα επιβεβαιώνεται αυτή η σχέση μας ως αμοιβαιότητα προσωπικής και ουσιαστικής και οντολογικής κατάστασης μέσα στη ζωή μας, διότι δεν μπορώ να υπάρξω χωρίς τον άλλον. Όταν μπορέσουμε να κατανοήσουμε ότι πράγματι ο άλλος, όποιος και αν είναι αυτός, είναι η ζωή μας και ο παράδεισος μας, τότε θα κατανοήσουμε τη σχέση που μπορούμε να οικοδομήσουμε πρώτα με τον εαυτό μας, ώστε να είναι καθαρός, καθάριος, ξεκάθαρος, φωταυγής, για να μπορεί να περιχωρείται ο Θεός μέσα του και βέβαια, όπου περιχωρείται ο Θεός μέσα στη ζωή των ανθρώπων υπάρχουν και οι άλλοι.

Μας διδάσκει ως δεύτερο στοιχείο, ως δεύτερο γεγονός, στο πώς θα πρέπει να μάθουμε να νηστεύουμε στη ζωή μας. Κατατρόπωνε τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους ο Κύριος μας, οι οποίοι νήστευαν και έπαιρναν ένα σκυθρωπό βλέμμα και μία σκυθρωπή εικόνα, εκρύβοντο υποτίθεται για να δείξουν ότι κάτι κάνουν και κάτι είναι. Εμείς όμως μέσα στην Εκκλησία του Χριστού νηστεύουμε και δεν είμαστε σκυθρωποί, αλλά είμαστε χαριτωμένα πρόσωπα. Γιατί άραγε; Γιατί, είμαστε υποκριτές; Η διδασκαλία της Εκκλησίας μας μας λέγει ότι αυτός που πραγματικά νηστεύει ελευθερώνεται, γίνεται ελεύθερος και νηστεύει πρώτα σωματικά για να ανακαλύψει μέσα από την πείνα του, την πνευματική φτώχεια και ένδεια και στη συνέχεια αναγόμεστε στην πνευματική νηστεία. Βλέπετε, εμείς οι άνθρωποι έχουμε μάθει στη ζωή μας και στην καθημερινότητά μας να θέλουμε να τα τακτοποιούμε όλα και όχι μόνο να τα τακτοποιούμε όλα, αλλά να τακτοποιούμε και τους άλλους σύμφωνα με αυτό το οποίο εμείς θέλουμε. Η Εκκλησία όμως έρχεται από την Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου και του Ασώτου Υιού και την Κυριακή της Απόκριω και σήμερα αλλά και σε όλη αυτή την ευλογημένη και ωραία περίοδο της ελευθερίας μας και της επανατοποθετήσεώς μας στη σχέση μας με τον Θεό και με την Βασιλεία Του, έρχεται να μας πει ότι φτάνει να τακτοποιείτε τους άλλους και τα άλλα, μάθετε να τακτοποιείτε πρώτα τον εαυτό σας.

Μας καλεί λοιπόν ο Θεός αυτή την ευλογημένη περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής να μάθουμε να τακτοποιούμε τον εαυτό μας, πώς θα πρέπει να συγχωρούμε, πώς θα πρέπει να νηστεύουμε και πώς θα πρέπει να πλουτίζουμε, γιατί είναι και αυτό ένα γεγονός μέσα στην Εκκλησία. Ο πλουτισμός μας. Όχι

αυτός ο πλουτισμός που όταν λέμε τη λέξη όλοι μας σκεφτόμαστε χρήματα και αγαθά «όπου σής καὶ βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι», αλλά τα αιώνια αγαθά, την αιώνια βασιλεία και η αλήθεια είναι δυστυχώς ότι ενώ την έχουμε μπροστά μας αυτή την Βασιλεία. Ναι! Εμείς δεν θέλουμε να είμαστε εισηγμένοι, να είμαστε μέσα σε αυτή τη βασιλεία.

Η αγάπη, η καρδιακή αγάπη και η ευγένεια του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου σας κ. Συμεών έχει και μένα σήμερα ανάμεσά σας μαζί με τους Πατέρες, τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αρχιμ. κ. Γερμανό και την αδελφότητα του, αλλά και όλους εσάς, ταπεινοί προσκυνητές όλοι μας, σε αυτήν την αγάπη του Θεού, σε αυτήν τη βεβαιότητα του πλουτισμού που ο Θεός μας χαρίζει και το βλέπουμε όχι μόνον μέσα στο Ναό και στη λατρεία, αλλά το βλέπουμε και αυτά ζωντανά εδώ στον Άγιο Βησσαρίωνα, όπου ήρθαμε να τον προσκυνήσουμε, το Άφθαρτο σώμα του. Αυτός είναι ο πλουτισμός της Εκκλησίας. Να τι σημαίνει να είσαι πλούσιος μέσα στην Εκκλησία : «Να μπορείς να πιστώνεις τον αγώνα σου και την προσπάθειά σου, ώστε να απολαμβάνεις τον πλούτο της θεολογίας, τον πλούτο της γνώσεως του Θεού, που αποκαλύπτεται εις τους Αγίους του».

Ποιος μπορούσε να φανταστεί εκείνη την 3η του μηνός Μαρτίου του 2006 που για λόγους ασχέτους ο Θεός μας πλούτισε με κάτι πολύ σπουδαίο και πολύ μεγάλο, με τον Άγιο Βησσαρίωνα για να επιβεβαιώσει την Βασιλεία Του, την διδασκαλία Του, την αποκάλυψή Του! Εκείνος μία ζωή τακτοποιούσε πνευματικά την ζωή του και την προσέφερε στους άλλους, γι' αυτό και ο Θεός τον περικόσμησε με την αιωνιότητα, τον περικόσμησε με την Βασιλεία, αυτό το οποίο όλοι μας θα πρέπει να μάθουμε να κάνουμε στη ζωή μας και επειδή είναι πλούσια η υμνολογία και χθες και σήμερα γύρω από το γεγονός κυρίως της νηστείας θα πρέπει να πούμε ότι όπως λέγει ο Μέγας Βασίλειος: «η νηστεία είναι συνηλικιώτης του κόσμου ολοκλήρου από τη στιγμή, που ο Θεός εδημιούργησε τον κόσμο ετοποθέτησε μέσα μας και το γεγονός της νηστείας, ως εντολή. Μη φάτε από αυτό τον καρπό, αλλά φάτε από το ξύλο της γνώσεως, φάτε αυτό, το οποίο μπορεί να σας αποκαλύπτει το Θεό και όχι από εκείνο τον καρπό που συσκοτίζει το νου σας και σας απομακρύνει από τον Θεό και από τη σχέση μαζί Του.

Μέσα σε αυτήν λοιπόν τη διάσταση η Εκκλησία έρχεται και μας μαθαίνει να ταπεινωνόμαστε την Κυριακή του Τελώνη και του Φαρισαίου, μας διδάσκει ότι μέσα στις αμαρτίες μας ο Ουράνιος Πατέρας, που μας αγαπάει μας περιμένει πάντοτε να μετανοούμε όπως ο Άσωτος Υιός, μας αποκαλύπτει την κρίση Του και ότι το μέτρο της κρίσεως, είναι το μέτρο της αγάπης του Θεού. Αν μάθουμε να αγαπούμε δεν έχουμε λόγο να φοβόμαστε την κρίση του Θεού και την κρίση των ανθρώπων και σήμερα έρχεται και μας παιδαγωγεί και μας προετοιμάζει γι' αυτή την είσοδό μας στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, η οποία δεν είναι περίοδος θλίψεως, ούτε στερήσεως, αλλά είναι περίοδος απελευθερώσεως του.

Ο άνθρωπος απελευθερώνεται από την σαρκική του κατάσταση, από τους «δερμάτινους χιτώνες», αυτό το οποίο φόρεσε ο Αδάμ και η Εύα κατά την έξωσή τους από τον παράδεισο της τρυφής και της αθανασίας, η Εκκλησία μας το χαρίζει ξανά να το φορέσουμε, να ενδυθούμε, να ενδυθούμε τον Χριστό, την αφθαρσία, την σωτηρία και βλέπετε ότι μέσα στη λήθη μας και στην καθημερινότητα της τύρβης και των προβλημάτων της ζωής μας, λησμονούμε το θαύμα και ενώ το έχουμε το θαύμα εμείς σήμερα ανάμεσά μας, έναν Αφθαρτοποιημένο Άγιο του Θεού που τον περικόσμησε ο Θεός, τον πλούτισε με την Βασιλεία Του, ποιος μπορεί, πράγματι να αναλογιστεί αυτή την Χάρη και τη δωρεά του Θεού που ζούμε μέσα στην Εκκλησία!

Έτσι λοιπόν θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι αυτό που ξεκινάει απόψε μέχρι και το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου είναι μία επανατοποθέτησή μας στην κλήση μας, διότι έχουμε κληθεί να γίνουμε άγιοι. Ο Θεός μας το χάρισε και το χαρίζει σε αυτούς που τον αγαπούν.

Τι περισσότερο θα μπορούσαμε να πούμε όταν έχουμε και μπορούμε να ακολουθήσουμε το εύαλο παράδειγμα του Οσίου Βησσαρίωνος και των Πατέρων και ασκητών αυτής της Μονής αλλά και ολοκλήρου της πίστεώς μας. Την αφθαρσία και την ζωή και την σωτηρία που δίνει ο Θεός στους ανθρώπους. Άρα αλλάζουμε την πρόσκαιρη κατάσταση μας και προσπαθούμε να τακτοποιήσουμε την ζωή μας έναντι της κρίσεως του Θεού για την Βασιλεία Του, ώστε ο αγώνας μας να είναι ουσιαστικός, ο αγώνας μας να έχει αποτέλεσμα, ο αγώνας μας να έχει πληρότητα χάριτος και ζωής Ιησού Χριστού εις τη ζωή μας. Τότε θα κατανοήσουμε, τι σημαίνει, ότι δεν πρέπει να έχουμε ψεγάδια εις τη ζωή μας την προσωπική, πώς θα γίνουμε και εμείς ουρανοπολίτες, άνθρωποι του Θεού όπως οι Άγιοι μας, που αποκαλύπτεται ο Θεός σε αυτούς και πώς θα μπορούμε να τακτοποιήσουμε τη σχέση μας με τους άλλους τακτοποιώντας, σας παρακαλώ πολύ μην το λησμονούμε ποτέ κανείς μας αυτό, τακτοποιώντας πρώτα τον εαυτό μας, πρώτα τον εαυτό μας.

Εύχομαι η Χάρις του Θεού να καθοδηγεί τη ζωή μας και τα βήματά μας μέσα στην πορεία της Αγίας μας Εκκλησίας, να απελευθερωνόμαστε, να χαριτωνόμαστε, να αγιαζόμαστε κι ο Άγιος Βησσαρίων να πρεσβεύει για όλους μας μαζί με τον ιερό κλήρο και τον ευλογημένο λαό. Να δεόμαστε για τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη σας, ο Θεός να τον χαριτώνει και να τον ενδυναμώνει και να του επιβεβαιώνει την σχέση του με τον Άγιο Βησσαρίωνα, αλλά και όλων μας τη σχέση μαζί του, ώστε και εμείς να γίνουμε χαριτωμένοι εν Χριστώ άνθρωποι».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών στην προσφώνησή του, αφού ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο κ. Τιμόθεο για την ευλογητή του παρουσία στην Ιερά Μονή Αγάθωνος, αναφέρθηκε στους ακατάλυτους πνευματικούς δεσμούς μεταξύ των δύο Μητροπόλεων, τους οποίους επισφραγίζει ο ίδιος ο Όσιος Βησσαρίων, κοινός ουσιαστικά άγιος και των δύο Μητροπόλεων, ο άγιος όλης της Εκκλησίας.

Ακολούθησε μοναστηριακή δοχή και φιλοξενία από τον Άγιο Καθηγούμενο της Μονής Αρχιμ. π. Γερμανό και την Ιερά Αδελφότητα προς τους Αγίου Αρχιερείς, τους οποίους και προσεφώνησε κατά την τάξη ο Άγιος Καθηγούμενος και προς όλους τους παρευρισκομένους προσκυνητές, μεταξύ των οποίων παραβρέθηκαν εκπρόσωποι φορέων του τόπου, των Σωμάτων Ασφαλείας και τους Στρατού, καθώς και συλλόγων της περιοχής, αλλά και οι αφρικανοί μαθητές του Προτύπου Εκκλησιαστικού Σχολείου Λαμίας από την Ζάμπια και την Μοζαμβίκη, που έλαβαν την ευλογία και του Σεβασμιωτάτου κ. Τιμοθέου.

ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου